

Ad II. forslag til lov for Grønland om valg til Europa-Parlamentet. (De europæiske Fællesskabers Forsamling).

Et flertal (socialdemokratiets, venstres, det konservative folkepartis, centrum-demokraternes, det radikale venstres og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets, socialistisk folkepartis og Danmarks kommunistiske partis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Et *andet mindretal* (Danmarks retsforbunds medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*, fordi det direkte valg til EF-Parlamentet indebærer en åbenbar fare for overdragelse af kompetence til EF på de lokale myndigheders bekostning, hvilket i særlig grad for Grønlands vedkommende forekommer uacceptabelt under indtryk af det massive EF-modstanderflertal i Grønland ved folkeafstemningen i 1972, men foreslår, at afholdelse af valg som omhandlet i lovforslaget er betinget af, at ønsket om den heri indeholdte særrepræsentation vinder flertal ved en forudgående folkeafstemning i Grønland.

Erik Andersen (S). Karen Dahlerup Andersen (S). Erling Dinesen (S).

Erik Holst (S), Risgaard Knudsen (S). Erling Olsen (S). Niels Helveg Petersen (RV).
næstformand.

Arne Christiansen (V), Kofoed (V). Stetter (KF). Bollmann (CD). Honoré (KrF).
formand.

Glistrup (FP). Erlendsson (FP). Mølgaard (DR). Gert Petersen (SF).

Ib Nørlund (DKP).

Partiet VS var ikke repræsenteret ved medlemmer i udvalget.

Ændringsforslag
til

**II. forslag til lov for Grønland om valg til Europa-Parlamentet.
(De europæiske Fællesskabers Forsamling).**

Af et *mindretal* (Mølgaard (DR)):

Til § 1.

Stk. 1 affattes således:

„I Grønland vælges 1 repræsentant til Europa-Parlamentet, såfremt der ved forudgående folkeafstemning i Grønland har vist sig flertal herfor.“

Bemærkninger.

Ændringsforslaget stilles under indtryk af det meget knebne flertal i landsrådet for at ønske særlig grønlandsk repræsentation og en udbredt frygt for, at der ved særlige, grønlandske direkte EF-parlamentsvalg vil udvikles en stærkere binding af Grønland til EF — på trods af det massive flertal af EF-modstandere i Grønland ved folkeafstemningen i 1972. Kun hvis et flertal af den grønlandske befolkning udtrykker direkte ønske om grønlandsk særvalg, bør det etableres.